

Sygn. akt I UK 184/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z odwołania G. R.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.
z udziałem zainteresowanej L. [...] Spółki z o.o. w D.
o składki,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 22 marca 2016 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 8 października 2014 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 października 2014 r. Sąd Apelacyjny w [...] zmienił zaskarżony przez organ rentowy wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 14 czerwca 2013 r. w ten sposób, że oddalił odwołanie G. R. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 8 grudnia 2010 r. ustalającej, że G. R. odpowiada jako osoba trzecia za zaległości składkowe płatnika L. [...] spółki z o.o. w D. za okres od sierpnia 2005 r. do kwietnia 2006 r.

Odwołujący się wywiódł skargę kasacyjną od tego wyroku i opierając ją na zarzutach naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. art. 116 § 1 pkt 1 lit. a w związku z art. 107 § 2 pkt 2 Ordynacji podatkowej w związku z art. 31 i art. 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, wniósł o uchylenie zaskarżonego

wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie od organu rentowego kosztów postępowania kasacyjnego.

Skarżący wskazał na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego sprowadzającego się do odpowiedzi na pytanie, czy złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości nieodpowiadającego wymogom formalnym może stanowić przesłankę zwalniającą od odpowiedzialności członka zarządu za zobowiązania spółki.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie i zawierać argumenty na poparcie tego twierdzenia.

W rozpoznawanej sprawie wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., gdyż skarżący wskazał na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Zgodnie z dotychczasowym orzecznictwem Sądu Najwyższego, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na występujące w sprawie zagadnienie prawne wymaga sformułowania takiego zagadnienia oraz przedstawienia argumentów prawnych, które wykażą możliwość różnorodnej oceny zawartego w nim problemu. Nie istnieje przy tym możliwość stwierdzenia, że w sprawie występuje zagadnienie prawne, jeżeli Sąd Najwyższy zajął już stanowisko w kwestii prawnej prezentowanej przez skarżącego i wyraził swój pogląd we wcześniejszych orzeczeniach, a nie zachodzą żadne okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2003 r., I PK 230/02). Tego rodzaju sytuacja występuje zaś w sprawie niniejszej. Problem prawny przedstawiony przez skarżącego był już bowiem rozstrzygany

przez Sąd Najwyższy, który w wyrokach z dnia 18 kwietnia 2007 r., I UK 349/06 (OSNP 2008 nr 9-10, poz. 149) i z dnia 18 marca 2014 r., II UK 372/13 (OSNP 2015 nr 7, poz. 95) przyjął, że zwrot przez sąd wniosku o ogłoszenie upadłości spółki z powodu jego braków formalnych jest równoznaczny z brakiem takiego wniosku w rozumieniu art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 116 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. W tej sytuacji zwolnienie członka zarządu od odpowiedzialności za zobowiązania spółki zależy od wykazania, że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło bez jego winy.

Sąd Najwyższy zajął już zatem stanowisko w przedmiocie problemu prawnego sygnalizowanego przez skarżącego, a że nie zachodzą żadne okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu, nie ma możliwości uznania, iż kwestia ta aktualnie stanowi istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁹ k.p.c., postanowił jak w sentencji.